

ሰው ሲሸኮረመም ጨረቃ ትናገር

ይህ በምሥራቅ አፍሪቃ የሚከሄድ ጦርነት የኢትዮጵያ መሬት ሁሉ ለኢትዮጵያውያን ሁሉ መሆኑ እስኪረገጥ ድረስ ፍጻሜ አይኖረውም።

በኢትዮጵያችንም ስለ ጦርነት ብዙ ወሬ ይሰማል፤
የኢትዮጵያውያን የልብ ትርታ ማን ያዳምጣል?
ጀግናውም - ፖለቲከኛውም - አዋቂ ነኝ ባዩም ብዙ ያወራል።
የዛን ሰው - የልቡን ማን ይረዳዋል?
ኃይሉን ከሕዝቦች ተቀብሎ እንደራሱ ኃይል ይወስናል፤
እንደራሱም ኃይል ይፈርዳል።
በእርግጥ የኢትዮጵያችንን (የአገሪቷን) መንፈስ ማን ይገነዘባል?
የአገራችን መንፈስ ከግለሰብ መንፈስ በላይ።
የኢትዮጵያችን መሬት ሁሉ የኢትዮጵያችን ሁሉ መሆኑን።
ይህንን ጉዳይ ማን አስተውሎታል?
ግን - እነርሱ (መሪዎቹ እንዲሁም አንዳንዶች ከሊቅ እስከ ደቂቅ)።
ከማንነታቸው ባሻገር፤
ነፍስ ወስጋ ኢትዮጵያችንን በገመድ (ዘር) እየጎተቱ.....።
አዳምና ሔዋን የሰው ልጅ መገኛው መሬት በፍጥረቱ፤
ሁሉም የርሱ (የሰው) ናት እኮ! ብናስተውል በጥልቀቱ።
ተረሳ እንዴት?
ያ ሰው - ተተካ እንዴት በደላር?
የሥልጣን ጥም። ግለኝነት።
ውዳሴ ከንቱ - ማጋገጥ በምድራዊነት፤
እንግዲያውስ ስሙ፤ ከሁላችንም በላይ ከሰማዩ።
ሁላችንንም ከምታይ ከአንዲት (አንዲት?) አነስተኛ ፍጥረት።
ሰውና መሬቱን እየታዘበች ከቆየች ውብነት።
እርሷ ባትሆንም እንኳን አፍ አውጥታ ትናገራለች የምላት።
እስቲ የእውነት እውነትነቱን ብቻ አስተውሉት።
እኔም እናንተም አብረን እንሰማ ከደማቁ ጨረቃ (ቃ!..... ድምቡለቃ.....)፤
"ሂድ ውጣ አገርህ ሌላ ነው....." የሚል ሲመጣ።
"አይ! እኔ እንኳን አይደለሁም ከራያ ወይም ካላማጣ።
የማንነቴ ምሥክር እትብቴ ከመሬት ተቆፍሮ ሳይወጣ።

ተፈረደብኝ እኮ! አማራ በመባሌ ብቻ!
ከገዛ አገሬ ተነቅዬ እንድወጣ።
ያ ቀዬ - ያ መንደር - ያ ከተማ - መሬቱ - ቢዬን ኪያ/ቢዬን ኬኛ፤
ቋንቋዬም አማርኛ እንዲሁም አሮምኛ፤
"ኤኙ አዳን ኑባሴ - ማነው የለየሃን" እያልኩ፤
እየተማረርኩ በጠላት ፖለቲከኛ፤
"የተወለድኩበት ሥፍራ አገሬ ነው፤
ከገዛ አገሬ ተሰድጄ ወዴት ነው የምሄደው...?"
እያልኩ ሃዘኔን - ብሶቴን ሁሉ ተናግሬ ሳላበቃ፤
ድብልቅልቅ ያለ ስሜት - ደስታም ድንገት ተሰማኝ፤
አዎንታዊና ሁለንታዊ እውነት መኖሩ ታወቀኝ።
ጨረቃዬ ደማቅ ብርሃኗን ረጨችብኝ፤
በደማቅ ቀለሟ እውነታዎቿን አፈሰሰችብኝ፤
ከእንግዲህስ እንዳልፈራ በምስጢር አወራችኝ፤
በድምጽ አልባ ንግግሯም አጽናችኝ፤
"ጨረቃዬ ያጭር ጊዜውን ወደፊት አውቀዋለሁና አትንገሪኝ..."
እያልኩ የልቤን - ጭንቀቶቼን ሁሉ ሳዋያት፤
ጨረቃዬ የምወዳት (የልቤ እውነት - ምሥጢራ) እንዲህ አለቺኝ፡-
"ይህ በምሥራቅ አፍሪቃ የሚካሄድ ጦርነት
የኢትዮጵያ መሬት ሁሉ
ለኢትዮጵያውያን ሁሉ
መሆኑ እስኪረጋገጥ ድረስ
ፍጻሜ አይኖረውም።"